

Á½LUTÁ• JE BARVA NADÁŠJE

NedÁ›le, 13 leden 2019

Dneska rÁ›no jsem si mÁ›lem zlomila nohu na vlastnÁ›ch schodech. VidÁ›la jsem venku snÁ›h a tak jsem vyÁ›trachala impregnaci ve spreji a jala jsem se jÁ›- Á›tÁ›dÁ™e aplikovat na svoje 5 let starÁ›½ kozaÁ›ky. (MÁ›m asi 8 pÁ›rÁ› novÁ›½ch, ale Á›jetÁ™m si je na potom. AÁ›¼ bude sucho. TakÁ›¼e asi na jaro, nebo do hrobu.) JasnÁ›, Á›¼e aerosol se usadÁ›- vÁ›jude, neje botÁ›ch. Naimpregnovala jsem si schody tak dokonale, Á›¼e bych na nich mohla bruslit tvl.

No takÁ›¼e jak jsem pak doÁ›ilÁ›jpla na schod, jela jsem. Noha zÁ›stala vzadu a jÁ› slyÁ›jela kÁ™upÁ›nÁ›-. V zoufalÁ™m boji jsem vyrvala zÁ›bradlÁ›- ze zdi a na schody se mi vysypalo domÁ›cÁ›- mango kari s rÁ›½Á›¼Á›-, kterÁ›½ jsem si nesla k obÁ›du do prÁ›ce. LeÁ›¼ela jsem na schodech, na hlavÁ› zÁ›bradlÁ›-, kterÁ›½ho jsem se poÁ™Á›d kdovÁ›-proÁ› drÁ›¼ela, na Á›ernÁ›½m kabÁ›tu ostÁ™e Á›¼lutÁ› kari. Jeho koÁ™enÁ›nÁ›j vÁ›nÁ› se mÁ›sila s mÁ›½m kvÁ›tinovÁ›½m parfÁ™mem a odpornÁ›½m smradem impregnace.

Hlavou se mi honila
jedna, jedinÁ›j myÁ›lenka. VlastnÁ› dvÁ›.

PrvnÁ›-: Ujede mi
autobus.

DruhÁ›j: UÁ›¼ na vÁ›jechno
seru. NamouduÁ›ji. NechÁ›m toho. KonÁ›Á›m.

PÁ™estanu brÁ›t telefony.

PÁ™estanu chodit do prÁ›ce. PÁ™estanu dÁ›lat vÁ›ci, kterÁ›½ nemÁ›m rÁ›da s lidma, kterÁ›½ nemaj rÁ›di mÁ›. PÁ™estanu s tÁ›ma svejma pitomejma pozitivnÁ›ma kecama o tom, jak je vÁ›jechno krÁ›snÁ›½, jak jsem vyrovnanÁ›j a mÁ›m vÁ›jechno pevnÁ›j v rukou. VelkÁ›½ hovno mÁ›m v rukou. VÁ›bec nic nemÁ›m v rukou, kromÁ› toho pitomÁ›½ho zÁ›bradlÁ›-.

MÁ›j Á›¼ivot se odvÁ›jÁ›- naprosto neorganizovanÁ› a zcela bez mÁ›ho svolenÁ›- se dÁ›jou vÁ›ci, na kterÁ›½ nemÁ›m Á›¼Á›dnej vliv, kterÁ›½ nechci a nijak o nÁ› neusiluju. Naopak vÁ›ci o kterÁ›½ usiluju se vytrvale a umanutÁ›, nedÁ›jou.

SedÁ›m na schodech a plÁ›Á›u na rozlitÁ›½m kari. Á›¼lutÁ›j je barva nadÁ›je, Á™Á›-kÁ›m si. Moje schody jsou nadÁ›jeplnÁ›½.

TakÁ›¼e pÁ™estanu.

PÁ™estanu se bÁ›jt, co se stane, kdyÁ›¼ se vÁ›jÁ›m pÁ™estanu. PÁ™estanu se prostÁ› snaÁ›¼it. HrÁ›t si na osud. VymejÁ›let si v hlavÁ› konstrukty o tom, proÁ› je zrovna tahle vÁ›c, nebo tenhle Á›lovÁ›k pro mÁ› zÁ›sadnÁ›-, pravÁ›½ a jedineÁ›nÁ›½. PÁ™estanu mÁ›t pocit, Á›¼e jsem k nÁ›Á›emu pÁ™edurÁ›enÁ›j. Á›¼e se musÁ›m naplnit. Á›¼e takhle to pÁ™euce nejde. Jde. Nejsm. Jsem jen dalÁ›jÁ›- mizernÁ›j existence. TeÁ›ka mezi miliardou dalÁ›jÁ›ch teÁ›ek na Zemi.

PÁ™estanu psÁ›jt mezi Á™Á›dky.

PÁ™estanu se snaÁ›¼it kaÁ›¼dÁ›½ho pochopit. Kdo se snaÁ›¼Á›- pochopit mÁ›? Aha? Á›eknu vÁ›jm to. VÁ›bec nikdo. PÁ™estanu si namlouvat, Á›¼e mÁ› mÁ› nÁ›kdo rÁ›jd. Asi nejvÁ›tÁ›jÁ›- lidskej omyl. VÁ›tÁ›jina z nÁ›s mÁ› rÁ›jda hlavnÁ› ten pocit, Á›¼e nÁ›s mÁ› nÁ›kdo rÁ›jd. A proÁ›? ProtoÁ›¼e se sami neumÁ›me mÁ›t dostateÁ›nÁ› rÁ›jdi. Je tak? Je. KolikrÁ›jt vÁ›jm nÁ›kdo napsal - potÁ™ebuju tÁ›. A udÁ›lalo vÁ›jm to dobÁ™e? UdÁ›lalo. BodejÁ› by taky ne. Je to fajn, kdyÁ›¼ vÁ›s nÁ›kdo potÁ™ebuje. KoneÁ›nÁ› na svÁ›tÁ› k nÁ›Á›emu jsme! To, Á›¼e nÁ›s nÁ›kdo potÁ™ebue nÁ›jm teprve dÁ›jvÁ›j hodnotu. Bingo.

To je pÁ™euce celÁ›½ nemocnÁ›½.

PotÁ™ebovat mÁ›Á›¼ete ledatak na zÁ›ichod. Á›lovÁ›ka musÁ›te milovat, aby to mÁ›lo nÁ›jakej smysl. UmÁ›te to? VÁ›te vÁ›bec, co to je milovat? RozeznÁ›jte mizernou a prachsprostou touhu od IÁ›isky? ZÁ›vislost od IÁ›isky? PotÁ™ebu od IÁ›isky? SetrvaÁ›nost od IÁ›isky? SebeobÁ›tovÁ›jnÁ›- od IÁ›isky? Z odpovÁ›dnost od IÁ›isky? Kdo z vÁ›s to dokÁ›jÁ›¼e?

Já asi ne. Já u 3/4 nevám. Po tom vám co mám za sebou, nevám. A páťmitom laská za to stojám. Jako jedinám. Abychom já poznali. A udělali já másto v našem krátkém životě.

No nic. Tohle vám chci mi prolátlo hlavou na těch schodech. Chápete to? Jsem jeťtá normálně a nebo u 3/4 ne? Jak se táká, 3/4 v okamžiku smrti vám proletě hlavou celý život. Věte, 3/4 je to pravda? Jednou se mi to stalo, kdy 3/4 jsem myslela, 3/4 umřím. Točila jsem se v autě na dálnici D1, stácha, kola, stácha, kola... svodidla, karpas. Ticho. Tak páťmi tom otáčím, páťmi tom praskám skel a mákám plechu mi hlavou proletě celý mů život. Viděl jsem se jako malám, viděl jsem svého dědu, jákolu, jákolu.. mámu a tátu. Neuměla jsem, nakonec.

A ani dneska na těch schodech jsem si nic nezlomila. Jen jsem se strážně lekla, 3/4 bych mohla. 1/2 nemám kontrolu nad tím, co se děje. Největší strach, táká se. A má u 3/4 to nebolí. Nebojám se, proto 3/4 věm, 3/4 nakonec bude vám chci dobrá. A jestli to tebe nenádobrá, jeťtá to nená konec.

LOVE YOU ALL

âœNeohroženám 3/4 enám 3/4 enaâœ